

930

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

7964

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ।

ਭੋਲਾ ਰਾਮ ਬੀ .ਐਮ., ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ-ਜਵਾਬਦਾਰ

8.ਏ. 1963 ਦਾ ਓ. ਨੰਬਰ 41

5 ਅਗਸਤ 1964

ਪੰਜਾਬ ਟੈਨੈਂਸੀ ਐਕਟ (1887 ਦਾ XVI) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਟੀਮ (ਸੋਧ) ਐਕਟ (1963 ਦਾ XVIII)-S 73) ()- ਕੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੋਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਲੰਬਿਤ ਸੀ- ਕੀ ਬੇਦਖਲੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾਯੋਗ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮਸਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ- ਕਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ-ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਪਿਛਾਖੜੀ-ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ- ਕਿਵੇਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ-ਅਪੀਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਹੈ-ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 77 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਐਕਟ, 1887, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1963 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦੇ ਪਿਛਲਾ ਕਾਰਜ ਦਾ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਵਾਦਾਂ ਜਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਠੋਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ। ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਿਸੇ ਨਿਰਣੇ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪਿਛਾਂਹ-ਖਿੱਚੂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਿਛਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਕਦਮ, ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਲਟ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ; ਬਕਾਇਆ

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ

ਵੋਲ. XVH-(2)J ਇੰਡੀਅਨ ਲਾਅ ਰਿਪੋਰਟਸ 931 ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਭਵਿੱਖੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਜਾਂ ਵਿਗਾੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। , ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਨਿਹਿਤ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ: ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੰਨਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। su ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨਾ

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਚਰਣ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਅਤੀਤ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ, ਪਿਛਲੀਆਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਾਲੋਂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਿਛਾਖੜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਮਾਪ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਪਚਾਰਕ ਜਾਂ ਕਨੂੰਨੀ ਹੈ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਸਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਪਿਛਾਖੜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਸੰਭਾਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਝੁਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ ਵੀ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਮਾਪ ਪਿਛਾਖੜੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਵੱਡਾ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਾਅ, ਜੋ ਕਿ ਇਸਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਲਾ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 77(3) (ਐਨ) ਦੀ ਸੋਧ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਨ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਕਿ ਅਪੀਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 107, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਵਿੱਚ ਹਨ।

ਇਸ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਪੀਲ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ, ਜੇਕਰ ਹੋਰ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ 375, ਸਿਰਫ਼ ਬਚਾਅ

ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਘਟਾਈ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼ ਵੋਲ XVII-ਸੀ

ਐਸ.ਐਲ. ਪੁਰੀ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

F.C.JAN, AINOCATE, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਡੀ ਜੇ ਭੋਲਾ ਰਾਮ ਨੇ ਡੀ.ਜੇ.

ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਅਤੇ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਸਾਉਣੀ 1960 ਅਤੇ ਹਾੜ੍ਹੀ 1961 ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਇਕ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, 9 ਜੂਨ, 1961 ਨੂੰ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 375. ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਬੇਈਮਾਨੀ ਅਤੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਦੇ ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਰਾਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਕਬੂਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ II ਗ੍ਰੇਡ ਦੀ ਅਦਾਲਤ. ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1, ਨੂੰ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿਰਾਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚ ਗਏ ਕਿ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਮੁਦਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਕਾਏ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਰਾਇਆ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਮੁਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ 4 ਜੂਨ, 1962 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤੰਗ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. I ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ ਕਿਰਾਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, 1963 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ (ਅਬੈਂਡਮੈਂਟ) ਐਕਟ (1963 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 18) 'ਤੇ ਮੁੜ-ਹਾਸਲ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।) ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ 1887 ਦੀ ਧਾਰਾ 77(3) (n) ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1963 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਭਾਵ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ। ਇਸ ਸੋਧ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਜਾਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ - ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਰਾਬਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਸੋਧ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਜਾਂ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੋਧ ਹੋਏ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਨੂੰ ਫੜਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਸੋਮਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ. ਕੇਦਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਮ ਨਾਥ (1) ਮਿਸ਼ਰਾ, ਜੇ., ਅਤੇ ਬੀਰੇਨਸੁਰ ਮਹੇਰ ਲਾਲ ਮੋਰਾਈ V. ਇੰਦੂ ਬੀ. ਕੁੰਡੂ (2) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ "ਹੋਲਡਿੰਗ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਲਾਂਟ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ (ਹੇਠਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ), ਵੀ. ਅਪਲਾਸੁਰੀ ਬਨਾਮ ਐਸ ਕੇ ਨਯੂਰਾਲੂ (3), ਬਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਵੀ. ਮੁਖਤਿਆਰ ਚੰਦ (4), ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਵੀ. ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤ (5),

ਜ਼ਬੁਰ ਦੀਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿ. ਜਲਾਲ ਦੀਨ (6), ਅਤੇ ਰਾਮਦਿਆਲ ਵੀ.

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼ [VOL. XVII-(2)]

ਮਾਜੀ ਡੇਡੀਜੀ (7), ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਰੀਖਣ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਅਣਉਪਲਬਧ ਸਨ।

ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸ਼ਰਾ ਜੇ. ਵੱਲੋਂ ਸੋਮਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ 1954 ਵਿੱਚ ਹੁਬਲਾਈ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਦੁਲਾਰਾ (8) ਅਤੇ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੀਰੇਸ਼ਵਰ ਮੌਰਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਬੰਗਾਲ ਐਗਰੀਕਲਚਰ ਡੇਬਟਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਰਜ਼ਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਬੋਰਡ ਅੱਗੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਸੀ।

ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1953 ALL 254 AIR 19 Ma 151 AR1951 Pa 1953-1998
PLR. 332 (ਬੀ.ਏ)

1956 'ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ

ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਮੁਨਸਿਫ਼ ਨੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ। ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਬੰਗਾਲ ਐਗਰੀਕਲਚਰ ਡੇਬਟਰਜ਼ ਅਮੈਂਡਮੈਂਟ ਐਕਟ (1940 ਦਾ ਨੰਬਰ 8) ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਐਡ (1936 ਦਾ ਨੰਬਰ 7) ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਜੋ ਬੋਰਡ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕਰਜ਼ਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਸੈਟਿੰਗ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਬੋਰਡ ਕੋਲ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕਰਜ਼ਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਲੰਬਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਨਸਿਫ਼ ਕੋਲ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ 1936 ਦੇ ਐਕਟ 7 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਸੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਲਕੱਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਲਕੱਤਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਲੀਡ ਵਕੀਲ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਗੁਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਬਨਾਮ ਕੇਸ਼ੋ ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (9) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਖੋਹ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਦੇ ਕਾਰਨ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਪੰਜਾਬ ਸੇਰੇਸ (VOL, XVBI)

ਮੈਂਬਰ

ਲਾਲ ਯੂਟ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ। ਵਿਪਰੀਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀਆਂ ਆਮ ਤੋਪਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਵੱਲ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੂਰਵ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। legislative ਫੰਕਸ਼ਨ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਚਰਣ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਹਤ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ, ਪਿਛਲੀਆਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਾਲੋਂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ, ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ

ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਿਛਾਖੜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਮਾਪ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਪਚਾਰਕ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਸਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਪਿਛਾਖੜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਸੰਭਾਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਝੁਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਮਾਪ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਸਾਰੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਵੱਡਾ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਾਅ ਜੋ ਇਸਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਹੈ, ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਲਾ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵੱਲ ਅਯੋਗ ਸੋਧ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

VOL XVII-(2) ਜਿੰਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਲਾਰਡ ਮੈਕਨਾਘਟਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਲੋਨੀਅਲ ਸੂਗਰ ਰਿਫਾਈਨਿੰਗ ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਕੰਪਨੀ, ਲਾਲ, ਬਨਾਮ ਇਰਵਿੰਗ (10) ਵਿੱਚ ਭੋਲਾ ਰਾਮ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ, ਇੱਕ ਉੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇੱਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡੀ ਰੈਗੂਲੇਟਿੰਗ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਹੈ ਜੋ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਬੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਠੋਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਜਾਂ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਿਛਾਂਹ-ਖਿੱਚੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ. ਮਾ. ਅਤੀਕਾ ਬੇਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (11), ਸੁਲੇਮਾਨ, ਜੇ., ਪੀ. 37, ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ: -

"ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਬਟੂਟਸ ਨੂੰ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾ ਪਵੇ। ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਾਲੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿੱਚ

ਅਸਪਸ਼ਟਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਭਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿਧਾਂਤ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਭੋਲਾ ਰਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਸੀਸੀਜ਼ [VOL. XVII-(2)]

ਮਨੋਹਰ ਲਾਟ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਧਾਰਾ 107, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਵਿੱਚ ਹਨ

ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੋਡ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੰਬਾਈ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ

§38 ਇਹ ਨਿਯਮ ਕਿ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਗਲਤ ਵਰਤੋਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਦਾਸ, 1 ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਲਛਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸ਼ੁਕਲ, ਆਦਿ, ਬਨਾਮ ਕੇਸ਼ਵਰ ਲਾਲ ਚੌਧਰੀ, (12) ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿਹਾ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਾਰਜਪ੍ਰਣਾਲੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਢਾਲਣ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਾਹਤ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਿਕ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਦਾ ਸਿਰਫ ਇਹ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ, ਜੇਕਰ ਹੋਰ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 77, ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ:

'77. ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਸੁਣੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਜਾਂ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

(17) 1 ਆਰ 1945

ਓ

ਪੂਰੀ XVIILO) ਇੰਟਰਨ ਲਾਅ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਤੀਜਾ ਸਮੂਹ

ਭੋਲਾ ਰਾਮ

ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ

(n) ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਪੈਸੇ-ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਜਾਂ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਰਕਮਾਂ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਬਕਾਏ ਜਾਂ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਵੇਚਿਆ ਜਾਂ ਹੋਰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ"

ਭਾਸ਼ਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਇਸਦੇ ਪਿਛਲਾ ਕਾਰਜਾਂ ਦਾ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਲੋੜੀਂਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੁਆਰਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਵਾਦਾਂ ਜਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਸੋਧ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ - ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸ਼ੱਕ ਹੈ। ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਠੋਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਜੋ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ। ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਿਸੇ ਨਿਰਣੇ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪਿਛਾਂਹ-ਖਿੱਚੂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਿਛਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਕਦਮ, ਬੇਨਤੀਆਂ ਅਤੇ ਭੋਲਾ ਰਾਮ ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਰਟੀਫੇਸਟ ਅਤੇ ਅਸਥਰ ਐਡ ਦੇ ਉਲਟ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ; ਬਕਾਇਆ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਮ-ਆਈਟੀ-ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਭਵਿੱਖੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪਿਛਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਵਿਗਾੜ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ। ਨਵੀਂ ਵਿਧੀ; ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਕਨੂੰਨੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਡੀਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ 7 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ

ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਤਰੀਕ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਖਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Manjit Kaur
Translator